

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/689/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313207941
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313207941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX, P., zastúpený matkou Katarínou Beleščákovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX, P., proti odporcovi: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, G., Česká republika, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4C/226/2013-64 zo dňa 01. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 4C/226/2013-64 zo dňa 01. 04. 2014
o t v r d z u j e.

p

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zaviazal odporcu platiť výživné na navrhovateľa v sume 140,00 Eur mesačne vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred počnúc 06.08.2013. Týmto zároveň došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5Nc/257/2001-19 zo dňa 19.04.2001, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.06.2001. Zameškané výživné za obdobie od 06.08.2013 do 01.04.2014 (7 mesiacov) vo výške 700,00 Eur zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach po 50,00 Eur vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od času posledného rozhodnutia o výživnom na navrhovateľa v roku 2001 došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje stanovenie vyššieho než naposledy určeného výživného. Zmenu pomerov videl okresný súd v uplynutí času od posledného určenia výživného, od ktorého uplynula doba 13 rokov. Už samotný tento časový odstup v nadväznosti na ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine považoval prvostupňový súd za podstatnú a výraznú zmenu pomerov. Navrhovateľ za uvedený čas prešiel základnou školou a strednou školou. Matka napriek značnému časovému odstupu za 13 rokov nepodala návrh na zvýšenie výživného. V čase tiesne jej pomáhali jej príbuzní, ale aj príbuzní otca v tom čase ešte maloletého navrhovateľa. Odporca sa však o svoje deti 6 rokov vôbec nezaujímal a od smrti svojho otca dobrovoľne výživné nezvýšil. Za daného stavu, keď od času poslednej úpravy sa podstatne zmenili aj cenové relácie vo vzťahu k zabezpečeniu riadnej výživy, okresný súd konštatoval dôvodnosť zvýšenia výživného. Pri svojom rozhodovaní tiež zohľadnil, že argumenty odporcu smerujúce proti zvýšeniu výživného sú rovnaké, aké uvádzal spred 13 rokov. Pri profesii odporcu - murár prvostupňový súd považoval za účelové tvrdenia o nedostatku finančných prostriedkov v dôsledku útlmu stavebnej výroby. V tomto smere poukázal prvostupňový súd na ponuky práce zverejnené na internete. Za

ďalšie, súd pri rozhodovaní zohľadnil aj to, že matka navrhovateľa si časť svojej vyživovacej povinnosti platí a platila naturálnym spôsobom osobnou starostlivosťou. Sama pritom bola v ťažšej situácii ako otec, snažila sa zvýšiť príjem do rodiny tým, že si zvýšila kvalifikáciu na opatrovateľku. Odporca keď nadviazal vzťah s inou ženou, musel si byť vedomý, že bude platiť výživné na svoje deti. Napriek tomu rok po opustení spoločnej domácnosti výživné neplatil, čo svedčí o nezodpovednom prístupe. Ani obranu spočívajúcu v zlom zdravotnom stave okresný súd nepovažoval za dôvodnú. Odporca lekárskymi posudkami nepreukázal, že nie je schopný pracovať, resp. s výraznými obmedzeniami. Nedoložil rozhodnutie o čiastočnom invalidnom dôchodku alebo o invalidnom dôchodku, resp. iné lekárske potvrdenie. V neprospech navrhovateľa nebolo možné vyhodnotiť ani tvrdenie odporcu, že bol zadĺžený platbami výživného a platbami zo zdravotnej a sociálnej poisťovne a bol nútený si brať rýchle pôžičky od nebankových subjektov. Matka navrhovateľa sa ocitla v podstatne ťažšej situácii, kedy fakticky musela živiť 3 deti po odchode otca zo spoločnej domácnosti a neriešila situáciu rýchlymi pôžičkami od nebankových subjektov. Ani splátku auta vo výške 5.000,00 Kč mesačne, telefón spoločne s manželkou 700,00 Kč mesačne nevyhodnotil súd ako výdavky otca, ktoré by bolo nevyhnutné vynaložiť. V tomto smere poukázal na znenie ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Za situácie, kedy odporca nezvýšil výživné 13 rokov, za situácie, kedy výživné na navrhovateľa predstavovalo sumu 40,00 Eur, pričom na strane navrhovateľa sa jedná o dospelého muža študujúceho, je nadštandardný výdavok odporcu na splátku osobného automobilu vo výške 5.000,00 Kč, na pohonné látky a na telefón 700,00 Kč. Navrhovateľ pritom, ako už bolo uvedené, je dospelý a nie je schopný sám sa živiť, študuje, je v maturitnom ročníku, čaká ho stužková a má zvýšené náklady nielen v súvislosti s maturitou, ale aj s nástupom do zamestnania, keďže nevyhnutne potrebuje absolvovať vodičské oprávnenie, zväračský kurz. Ďalej navrhovateľ potrebuje zdravotné pomôcky, nosí okuliare, ortopedickú obuv. Od posledného rozhodnutia bol pritom žiakom 2. triedy základnej školy, teraz je študentom 5. ročníka Technickej školy v Čadci. S poukazom na uvedené prvostupňový súd dospel k záveru, že suma zvýšeného výživného 140,00 Eur mesačne od 06.08.2013, t.j. odo dňa podania návrhu zodpovedá tak schopnostiam a možnostiam povinného, t.j. odporcu, ako aj odôvodneným a preukázaným potrebám na strane navrhovateľa. Vzhľadom na zmenu vyživovacej povinnosti prvostupňový súd stanovil aj nedoplatok na zameškanom výživnom za obdobie od 06.08.2013 do 01.04.2014 na 7 mesiacov na sumu 700,00 Eur, ktorú zároveň povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach, ktorých výšku, ako aj podmienky zročnosti stanovil vo výrokovej časti napadnutého rozsudku pri aplikácii ust. § 160 ods. 1 O. s. p.. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. vychádzajúc z úspechu navrhovateľa, ktorému však trovy konania nepriznal, keďže si ich náhradu neuplatnil ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu nejaké trovy vznikli. Navrhovateľ bol od platenia súdneho poplatku zo zákona oslobodený.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a zaviazal ho k plateniu zvýšeného výživného v sume 80,00 Eur mesačne.

Prvostupňovému súdu vytýkal nesprávne skutkové zistenia a ďalej mal za to, že sú tu aj ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doposiaľ neboli uplatnené. V ďalších podrobnostiach uviedol, že prvostupňový súd nesprávne nezohľadnil pri rozhodovaní právo odporcu na zachovanie životného minima, ktoré činí v Českej republike 3.410,00 Kč. Odvolateľ tiež nesúhlasil s tým, aby sa neprihliadlo na jeho platby na splátku vozidla VW Passat bez toho, aby boli zistené okolnosti tejto platby. Rovnako to isté platí aj o poplatkoch za telefónne účty. V oboch prípadoch sa jedná o výdavky, ktoré odporca vynakladá z dôvodu svojej podnikateľskej činnosti. Nesúhlasil ani s konštatovaniami okresného súdu o produkovaní účelových tvrdení a s tým, že o navrhovateľa nejaviť záujem. Odporca riadne pracuje, ráno vstáva a z práce chodí v neskorých popoludňajších hodinách. Za stavebnými prácami dochádza aj do vzdialenejších miest. O navrhovateľa javil záujem, avšak jeho matka mu styk s v tom čase maloletým navrhovateľom neumožňovala. Aj s poukazom na ďalšie vyživovacie povinnosti má odporca za to, že súdom stanovené zvýšené výživné je neprimerané, nezodpovedajúce jeho reálnym schopnostiam a možnostiam.

Navrhovateľ v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa jeho dôvodmi.

Odvolanie odporcu označil za účelové, naťahujúce čas, o to viac, keď odporca v minulosti tvrdil, že na výživu bude prispievať viac.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - odporca, ako aj v písomnom vyjadrení navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov (rozhodnutie odvolacieho súdu zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, s ktorým tak tvorí jeden celok). Podrobnosť skutkových zistení a právneho posúdenia veci okresným súdom je z odôvodnenia jeho rozhodnutia zjavná. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku v potrebnej miere vysvetľuje, čo považoval okresný súd za rozhodujúce pre posúdenie dôvodnosti nároku uplatneného navrhovateľom. Rozsudok prvostupňového súdu bol vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnený (aj čo do právneho posúdenia veci). Súd uviedol, ktoré skutkové zistenia považoval za relevantné a ako ich mal preukázané (z akých dôkazov vychádzal), aké právne normy aplikoval a z akých dôvodov neprihliadol na skutkové a právne argumenty prednášané odporcom.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že otec dieťaťa neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia boli známe už v prvostupňovom konaní (aj keď niektoré prezentoval ako ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doposiaľ neboli uplatnené), pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Inak povedané, prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

Podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o mal. deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.